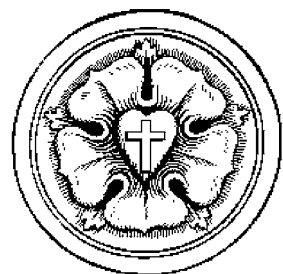

Kapernaum

A Somogy-Zalai Evangélikus Egyházmegye lapja

2012. év 3. szám

Tarévkezdés - Reformáció

HÍREK A GYÜLEKEZETEK ÉLETÉBŐL

- A Barcsi Evangélikus Fília, a barcsi parókián szeretettel várja szálláslehetőséggel a pihenni, nyaralni vágyókat. A szálláslehetőséggel kapcsolatban érdeklődni lehet Haga Ferencné pénztárosnál: a **06-20-824-7727-es** telefonszámon.
- A Csurgói Evangélikus Egyházközség kér mindenkit, akit Isten Lelke arra indít, járuljon hozzá gyermekek gitártanuláshoz, használaton kívüli gitár adományozásával. A gyermekek örömeire, kérem, jelezze a **zsolt.gyorgyi@lutheran** e-mail címen.
- **2012. október 3-7.** között kis csapat indul testvér-gyülekezeti kirándulásra, a siófoki evangélikus gyülekezetből. A Waldheimi Evangélikus Gyülekezet meghívására buszra szállva járják meg a távolságot, hogy meglátogassák a német testvéreket, és ott családok, a gyülekezet és a város vendégszeretetéet élvezve néhány szépnek ígérkező napot töltsenek. Reméljük, hogy a többévente megszerveződő látogatások ez alkalommal is építik a szeretetet, és az összetartozás élményével megajándékozott hazatérők maguk is jó szívvel készülnek majd a hozzánk látogató waldheimiek fogadására.
- **2012. október 13-án** Siófokon találkoznak a Budapest-Kőbányai és a Dombóvári Evangélikus Gyülekezetek presbiterei, hogy testvér-gyülekezeti kapcsolatukban épülve, az újonnan megválasztott presbitériumok tagjai személyes beszélgetésekben és a közös csendességben keressenek és találjanak erőt mind saját szolgálatuk, mind a testvérkapcsolat erősödéséhez. Isten áldja meg őket szolgálatukban!
- Fassang László orgonakoncertjére, **október 27-én 17-órai** kezdettel a keszthelyi evangélikus templomban (Deák F. u. 18.) lesz. A belépés ingyenes, adományokat jó szívvel fogadunk. Mindenkit szeretettel várunk!
- **2012. október 31-én** kerül sor a reformációi istentiszteletre, melyet hagyományosan közösen ünnepel a református és evangélikus közösség, melynek felváltva házigazdája. Idén az istentisztelet a siófoki református templomban lesz, 17.30 órai kezdettel. Mindenkit szeretettel várunk!
- **Augusztus 5-én** nagyszerű meglepetéssel örvendtetett meg - feleségem szervezésében - a porrog-szentkirályi gyülekezet. Ezen a napon készültem megemlékezni arról, hogy 20 éve szolgálom ezen a területen. A 11 órakor kezdődő istentiszteletre hazaérve zsúfolásig telt templom fogadott. A gyülekezetekből, mert nem csak a helyiek voltak itt, hanem jónéhányan a szomszédos gyülekezetekből is, sok-sok kedves arc mosolygott rám. A rákospalotai testvérgyülekezetből is, ahonnan idekerültem, egy népesebb küldöttség érkezett. A papi padból lelkész- és lelkészkollégák nézték mosolygva, hogyan fogadom ezt a meglepetést. Az egész szervezkedésből, ami hetekkel korábban kezdődött, én semmit sem sejtettem, nem úgy, mint az a kb. 300 kedves ember, aki jelen volt ezen a hálaadó istentiszteleten. Köszönöm feleségemnek és mindazoknak, akik ebben a nagyszerű „társasjátékban” részt vettek, ezt a felejthetetlen alkalmat.

Sikter János Porrog-szentkirályi

Várjuk a gyülekezeti beszámolókat, egyéni bizonyágtételeket, hozzászólásokat, verseket, rövid novellákat a szerkesztőség címére, lehetőleg elektronikus formában.

Következő számunk 2012. karácsonyára jelenik meg!w

Örömmel meríték a szabadulás vizéből! (Ézs 12,3)

- Elnézését kérem – mondta egyszer a Balatonban az egyik hal a másiknak.
 - Ön idősebb és tapasztaltabb, mint én, ezért valószínűleg tudna nekem segíteni.
 Mondja már meg, hol találom meg a Balatont? Mindenütt keresem, de hiába.
 - A Balaton- mondta az öregebb hal – az, amiben most is úszol.
 - Ez az? De hát ez csak víz. Amit én keresek, az a Balaton – mondta a fiatal hal, s elégedetlenül tovább úszott, hogy valahol másutt folytassa a keresést.

Én is egy ilyen fiatal hal vagyok, úgy is mondhatnánk egy kis hal, aki keresi a helyét, a teret, a közeget, ahol jól érzi magát, ahol szabadon úszhat, élhet... Talán nem vagyok ezzel egyedül! Lehet, hogy sokan keresünk ma is Valakit vagy valamit: egy ismerős arcot, egy rég nem látott társat, egy megfakult debreceni szélrózsa pólót, egy régi emléket, ízeket, színeket, hangulatot... Most még bátortalannak érzed magad, a térképet kémleled és ismerkedsz a nevekkkel, de ennek ellenére sok közös van bennünk.

Hogy miben hasonlítunk? Mi a közös bennünk? Abban vagyunk egyformák, amit hoztunk/hozunk magunkkal. Abban hasonlítunk, ami talán fel sem tűnik a számunkra, mert oly természetes. A magatokkal hozott víz az, ami összeköt bennünket!

A kulacsotokból és az ásványvizes palackokból különféle ásványi anyag – és szénsav tartalmú vizet öntöttetek a dézsába. Olyan vizek ezek, melyet otthonról hoztok magatokkal, vagy épp a vonatra várva vásároltatok magatoknak, hogy hűsítőül szolgáljon a hosszú út során.

Mindegyik korty víznek, melyet magatokkal hoztatok és a dézsába öntöttetek története van. Mesélni tudna. Minden csepp víz rólad és rólam mond el valami ősit, egyszerűt, igazat, érthetőt.

Amikor beleöntöttétek a dézsába a vizeketek, ott a víz összekeveredett, eggyé vált! Közös lett! Többé már nem a tiéd vagy az enyém, hanem a miénk! Végre van egy közös kincsünk, amit nem vehetnek el tőlünk, amelyet nem lehet többé szétválasztani vagy osztályozni, részekre osztani!

Kaptunk egy esélyt, egy lehetőséget, hogy ez az egyszerű víz az öröm, a szabadulás és az örök élet forrásává váljék Benned is.

Hallgassuk csak meg a felolvasott ígénket megelőző verseket: „Azon a napon ezt mondod majd: Hálát adok neked, Uram, mert bár haragudtál rám, elmúlt haragod, és megvigasztaltál. Íme, Isten az én szabadítóm, bízom és nem rettegek, mert erőm és éneke az ÚR, megszabadított engem. Örvendezve fogtok vizet meríteni a szabadulás forrásából.” (Ézs 12, 1-6)

A víz felfrissít, életet ad, megtisztít, de vannak más tulajdonságai is, mint például képes terhet cipelni, képes megtartani a víz felszínén egy több tonnás hajót és még engem is. Amikor a múlt évben 35 évesen elkezdtem az úszás órákat egy közmondás sokszor az eszembe jutott: „Aki mer, az nyer!”.

Bátorságot adott nekem, hogy belevessem magam az engem elnyelő vízbe. Bátorítalak és biztatlak Benneteket, hogy ezen a találkozón is keressétek egymással a találkozási pontokat. Legyetek nyitottak az új és szokatlan hangszínekre. Lépjetek be olyan előadásokra, fórumokra, koncertekre, melyekre talán nem mennétek be. Légy bátor és merész, mert aki mer az nyer! Legyen célod ezen a találkozón, merj feloldódni a keresésre és a lelki élmény megtalálására.

A nyelvünk sokszínűségét bizonyítja, hogy a mer ígénknek két jelentése. Az egyik ez: *elég bátor, hogy megtegyen valamit*, a másik pedig *folyadékot kiemel*. „Aki mer, az nyer!” Mert a víz merítéséhez bátorság, merészség kell! Amikor a kezünkkel merítünk vizet, amikor belenyúlunk a vízbe, lenyúlunk az alá, akkor vizesek leszünk és nem úszhatjuk meg szárazon. ..

Jézusban egy olyan bátor Merítőt küldött nekünk Isten, aki valóban győzött, nyert. Aki nem csak a felszíni vizekben halászott, aki valóban felkavarta az állott vizet. Jézus vállalta, hogy vizes, iszapos lesz a keze, vállalta a közösséget az úszni nem tudókkal, a szakadt hálójú halászokkal, a kis halakkal és a csónakban rettegőkkel.

Hamarosan merítünk a közös vizünkéből, abból a vízből, mely az élet első kezdeményeit hordozza magában, hogy egy gyermeknek új Élete legyen. Merítünk abból a vízből, amely a sokféleséget jeleníti meg, hogy egy gyermek számára, a keresztségben a teremtettség változatossága bontakozzék ki. Merítünk a közös vízből, hogy a keresztes emlékeztetőben átélhessük a keresztségünkben rejlő felszabadító örömet!

Mindnyájatoknak azt kívánom, hogy ez az öröm legyen látható rajtatok az előttünk álló pár napon és tartson ki hazáig, hogy ott a gyülekezeteitekben, családjaitokban ezt továbbadhassátok. Ámen.

Czöndör István (Elhangzott a Szélrózsa nyitó istentiszteletén)

„A láthatók ideig valók, a láthatatlanok pedig örökké valók”

2 Kor.4,1 :/Kiszáradt kukoricák, induló fecskék.../

Az elmúlt éjszakán, nagyon sokan mondtunk köszönetet a Teremtő Istennek, mert két hónap szinte sivatagi meleg után megjött az áztató eső. Imádkoztunk érte a vasárnapi istentiszteleten, családi körben, az erdészekkel a gazdálkodókkal, a szőlőtermelőkkel, a virágkertészekkel, a fenyőtermelőkkel együtt, de szeptember közepéig kellett nézni, amint a növények némán, mi emberek pedig hangosan kértük a “kedvező időjárást”, az esőt!

Kiszáradt kukoricatáblákat láttunk az elmúlt hetekben, elfonynyadt paprikák, paradicsomok, és bársonyvirágok vívták haláltusájukat ezen az esőmentes nyáron. Szomorú volt a látvány. Hobbikertészként, amikor volt időm, mindig azt mondogattam magamban, csak egy-egy korty vizet adok nekik hogy éljenek, de a templomudvarban sárgára száradt az összes fű, a kút mellett szörnyet halt egy tuja, és a faluban élő több millió, fenyők közül sok ezer pusztult el.

A látvány elkésztő, kertekben, és a sárguló táblákon, de a hűvös, esővel együtt éled a remény, a természet meg fog újulni, a kiszáradt örökzöldek helyére élőt ültetünk, hogy a nevével is hirdesse van örökkévalóság, van megújulás, van felfrissülés, mert Isten kegyelmét újra és újra megtapasztaljuk a mélypontok után.

Ahogy a választott nép is végig járta a hullám völgyeket, hogy

eszébe jusson a Teremtő után kiáltani, bűnöket felismerni, a vétkeket elhagyni, új lehetőségeket kérni a Gondviselő istentől, imádságban, liturgiában, énekekben.

Az idei nyár látványosan hirdeti, sokszor és sokféleképpen elfeledkeztünk gondolni A Teremtés ajándékára, Hitvallásunkban is csak elhadarjuk, hogy “Hiszek egy Istenben, Mindenható Atyában, mennynek és földnek Teremtőjében”, pedig az élet minden szála az Ő kezébe fut. Minden emberé, növényé, és állaté.

Elmúlt a nyár, lehűlt a levegő, hálát adva nagyokat sóhajtottunk, mintha pótolni szeretnénk a sok szomjúságot.

A tegnapi napon, különös csodában volt részünk. Megszámolni nem tudtuk, de legalább hatvan fecske száguldozott körülöttünk, térdmagasságban és a fülünket súrolva, a templom torony magasságában, és nyilván magasabban is. Nem értettük miért, csak csak csodáltuk a száguldozást, hangosan nevetve örültünk nekik. A villanydróton is rengetegen ültek, mintha a fiatal fecskemenzedék lett volna, talán a búcsúzásuk délutánja volt. Arra is gondoltunk, hogy ezekben a napokban, összeáll a nagy fecskecsapat, összeszedik az “útravalót” nem hátizsákba, hanem ahogy a Teremtő elképzelte, előveszik a kicsi fejükben lévő iránytűt, és ezer km-ken keresztül célra tartanak, és megérkeznek pontosan oda, a felnőttek még a házakat, a fészkeiket is megtalálják. A fiatalok meg építenek újakat. Megdöbbenően csodálatos!

Csak mi emberek nem tudunk kitartóan célra tartani? Csak mi feledkezünk meg, figyelni a szívünkbe írt törvényről?

Csak az ember felejtkezik el a Teremtő, Megváltó és Megújító hívásokra hangolódni? Összel is rácsodálkozhatunk, az elmúlás felé haladva is fölébredhet a remény, Isten mindent újjáteremt, és fölébreszt minden embert is.

Ezért már most hangolódjunk a láthatatlanokra, az örökkévalóságból szólító Urunkra, és vegyük észre a számtalan csodát, amivel napról napra erősíti lankadó hitünket, fonnyadó szeretetünket, és tikkadt reményünket.

Balatonbogláron az idei év szeptemberében is újból indult a baba-mama kör, immár harmadik éve. Eddig egy nyitó alkalmat tartottunk, melyen el kirándultunk a Fonyódi Szaplanczay sétányra, remek napos időt fogtunk ki a gyerekek is kedvükre szaladgálhattak és bogarászhattak a fűben, bokrok tövében.

Két éve kezdtem el járni a baba-mama körbe kisfiammal, aki akkor kilenc hónapos volt. Ekkor költöztünk Boglára és senkit sem ismertem itt, így mikor meglátam a baba-mama kör plakátját a védőnői hirdetőtáblán igazán megörültem ennek a lehetőségnek! Az elején sok alkalmat kihagytunk, mint a legtöbb kisbabás

anyuka, aki a hűvös idő beköszöntével sok otthon töltött betegeskedős pillanatot vészel át. Aztán rendszeresebben tudtunk ellátogatni és mindketten megszerettük ezeket az órákat.

Ezen alkalmakkor mindig valamilyen, az anyukák számára érdekes és hasznos témát beszélünk meg például: szobatisztaság, apa-gyerek kapcsolat, a média hatása a gyerekekre stb.. Aki szeretné, hozzáfűzheti a gondolatait, tapasztalatait. Kiderül számunkra, hogy nem is vagyunk annyira egyedül a babagondozás és gyereknevelés során felmerülő gondjainkkal, kételyeinkkel és mindenekelőtt azokkal a csodálatos, megosztani való, örömteli pillanatokkal, amik ezt az időszakot végigkísérik. Mindannyian hasonló cipőben járunk és ez a közös sors igen jó összekovácsoló erővel bír!

Minden negyedik héten egy külső meghívott tartja az alkalmat (pedagógus, pszichológus, védőnő, lelkész) melyek szintén nagyon érdekesek, hasznosak! Karácsonykor és húsvétkor kézműveskedni szoktunk, februárban farsangolni, voltunk már számos szerda délelőttön kívüli programon is együtt: kirándulni, lovagolni, cukrászdában, színházban.

A gyerekek csecsemőkoruktól óvodáskorukig anyával és apával töltik idejük legnagyobb részét és számukra is igazi különlegesség egy-egy ilyen találkozó a kortársaikkal. Vannak játékok, csúszó-mászó, szaladgáló szőnyeg és persze sok izgalmas felfedezni való rész a székek mögött, asztal alatt. Mindig előbukkannak az otthonról hozott elemzősiák, amik mindig gyorsan az érdeklődés középpontjába kerülnek.

Az alkalmakat a Balatonboglári Evangélikus templom gyülekezeti termében tartjuk *minden hónap első és harmadik szerdáján 10-12 óráig*. Gyertek el a kisbabáddal, mert mindkettőtök csak jól érezheti magát! Szeretettel várunk!

Garáné Kiss Renáta, Balatonboglár

Olvasótábor a zalaistvándi gyülekezeti házban

Júniusban a zalaistvándi Koczor György tisztelendő úrnak nagyon jó gondolata támadt: olvasótábort szervezett. Az Egri csillagok című regényt olvasta fel nekünk, utána pedig munkafüzet alapján feldolgoztuk.

Ezzel nagyon megkönnyítette a magyar tanárok és a diákok helyzetét is. A tábor helyszíne a zalaistvándi gyülekezeti ház volt. Minden nap (hétfőtől péntekig) 8-13 óráig tartott a foglalkozás.

Úgy zajlott, hogy tisztelendő úr felolvasott nekünk, és óránként szünetet tartottunk. Szünetekben sütit ettünk, amit a zalaistvándi hívek hoztak. A hét második felében a

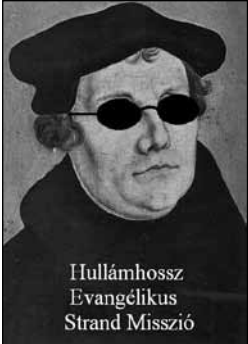
munkafüzetet is elkezdtük kitölteni. Bár kevesen voltunk, mindössze tízen, így is nagyon jó hangulatban teltek a foglalkozások. Én magam csak segítőként vettem részt, de szerintem nagyon hasznosak voltak ezek a napok.

Sokan nem hitték, hogy kiolvassuk ezt a hosszú regényt, de végül sikerült. Köszönünk mindent a zalaistvándi híveknek, és persze Koczor György tisztelendő úrnak.

Várjuk a folytatást!

Szalai Barbara, volt 8. osztályos tanuló
Forrás: Pókaszepteki Hírmondó

Hullámhossz- Evangélikus találkozási pont (Strand Misszió)

Hullámhossz
Evangélikus
Strand Misszió

Immár második alkalommal került megrendezésre július 2-6. között Balatonbogláron a Platán Strandon a helyi evangélikus gyülekezet szervezésében a Hullámhossz-evangélikus találkozási pont elnevezésű hitéleti és kulturális tér. Ahol az érdeklődők találkozhattak az Evangélikus Egyházzal egy olyan környezetben, ahol egy nyitottabb légkörben teheték fel kérdéseiket.

Hitéleti programokon túl alkalom nyílt a személyes beszélgetésre, elcsendesedésre, valamint a kézműves és játszó sarkok vonzották a legkisebbeket is. A missziói jelenlétünk nem valósulhatott volna meg a teológushallgatók és a gyülekezet ifjúságának önkéntes munkája nélkül!

(Forrás: Gyülekezeti info)

Motoros istentisztelet az evangélikus templomban

Immár harmadik alkalommal rendezték meg a Balatonboglári Evangélikus Templomban a motoros istentiszteletet, amin a helyi és környékbeli kétkerekűek tulajdonosai vettek részt.

Még a rendszeresen templomba járók között is meglepetést okozott a gyalogos feljárón a bejáráshoz felgördülő kétkerekűek látványa, akik a posta melletti parkolótól rendőri felvezetéssel érkeztek az istentiszteletre. A tényleg szelíd motorosokat Czöndör István lelkész fogadta, aki erre az alkalomra különleges programot állított össze.

Az ünnepi istentiszteleten fellépett a Seven Houses Gospel Kórus is, majd a lelkész megáldotta az oltáron lévő sisakok tulajdonosait is. A program pedig közös ebéddel és útiáldással zárult.

(Forrás: <http://www.balatonboglari-hirhatar.hu>)

Csurgói Gitártábor

Kedves olvasó, szeretnék röviden a gitártáborról írni, elmondani élményeinket, beszámolni a táborról. Július 30-a és augusztus 4-e között a Csurgói Evangélikus Gyülekezet helységeiben tartottuk napközis gitár táborunkat. 18 gyermek vett részt a táborban, három felnőtt vezette: Oravecz András, Györgyiné Resch Dorina és Györgyi Zsolt. Három fiatal: Jeszencsák Lilla, Papp Dominika és Szerecz Dávid segítette a tábor életét. Csurgóról és környékéről illetve Öttevényből (Győr mellől) érkeztek fiatalok a táborba. Délután egy órától öt óráig tartott egy alkalom. A gitártanulás és gyakorlás mellett jutott alkalom játékra is. Alkalmunk zárásaként zenés áhítat volt az evangélikus templomban. Sok-sok

élménnyel, sok-sok akkorddal a fejünkben (kezünkben) zártuk a tábor szombatot. Köszönjük a testvéreknek a sok élelmiszer és anyagi támogatást, vitorlázást. Istennek legyen hála a táborért, a sok örömért. Ha Isten engedi, jövőre ismét lesz Gitár tábor Csurgón.

Györgyi Zsolt

Gyülekezeti napot tartottak Nagykanizsán

Nagykanizsa és környékének evangélikus közössége időről-időre gyülekezeti napot szervez, hogy híveit és a környezetükben élő embereket összekovácsolja, közöttük új kapcsolatokat alakítson ki. Ezeken a „szeretetvendégségeken” a hagyományos egyházi szertartások mellett bőven jut idő az ismerkedésre, beszélgetésekre, de szórakoztató és kulturális műsorokra is.

A pünkösdhétfőn megtartott gyülekezeti napon a templomi áhítat után került sor az Európa hírű festőművész,

a soproni óvónőképző egykori tanára, Giczy János kiállításának ünnepélyes megnyitójára.

Giczy János nem tartozik a gyakran bemutatkozó festők közé. Így kiállítását a nagykanizsai közönség fogadhatta pünkösdi ajándékként. Egy östehetség ajándékként. Ezt a jelzöt, hogy östehetség, egy megnyitóján Szokolay Sándor, Kossuth-díjas zeneszerző mondta róla, aki akkor így fogalmazott: „Giczy János olyan jelenség a magyar festészetben, aki audiovizuális módon egyéni karakterű. Egy „utcanévvé” zsugorodott Sopron megyei falu földjéből kinőtt östehetség, aki gyökereivel szorosan kapaszkodik a már „nem-létező falujához” - annak az ő emlékeiben még mindig élő tradícióihoz! Ezt a világot őrzi lelkében és közvetíti művészetével, próbálja felerősíteni, átlényegíteni, mint számára a legfontosabbat!”

Giczy János életpályájának meghatározója volt a képeibe, az Epitáfium és Nagy szárnyasoltár fényeibe és színeibe álmódott, megfestett szerető édesanyja, és az apa, akiért egyik festményén az angyalok szálltak le a földre. És meghatározója volt a szülőktől megörökölt erős és megingathatatlan hit, mely végigkísérhető és tetten érhető a kiállított képek teljes során. Nem lehet meghatározni miért, talán visszafogott, néhol egybemosódó színviláguk, máskor ködösen letompított fényei miatt,

vagy talán elgondolkodtató, mély emberségük okán, Giczy János képei, mondanivalójuk súlyossága ellenére, súlytalanok. Mondhatnánk azt is, lélek-emelően légiesek.

A zenés, verses kiállítás megnyitót közös ünnepi ebéd követte, majd a kicsik – de talán a nagyok szórakoztatására is – a Ziránó bábszínház két művésze lépett színpadra, Babszem Jankó című műsorával. A családi bábszínház két tagja, Pfeifer Zsófia és Varga Péter Róbert (aki hét évig a pécsi Bóbita Bábszínházban játszott), olyan fergeteges vásári bábjátékkal szórakoztatta a gyülekezeti termet zsúfolásig megtöltő közönséget, amilyen produkciót utoljára Kemény Henriktől láthattunk a Vitéz János előadásában. Nem véletlenül kaptak műsorok végén dörgő vastapsot.

A bábosok nagyszerű produkcióját követően a kőszegi Echo Együttes lépett a színpadra nagykanizsai bemutatkozó koncertjével. A zenekar tavalyelőtt nyár elején alakult, nagyrészt a Győrben megtartott nyári evangélikus zenei tábor résztvevőiből. A fiatalokból álló társaságot az egy évvel ezelőtti zenés passió-játéka, egy templomszentelési ünnepre készített énekes szereplése, valamint a Szélrózsa Találkozó egyik reggeli áhítatának szolgálata kovácsolta igazi csapattá, énekes zenei együttsé. Ma már hétről-hétre próbálnak, hogy kialakítsák azt a sajátos zenei hangzást, amelyet elsősorban a fúvósok jelenléte határoz meg. A kanizsai közönséget ismert és kevésbé ismert egyházi ifjúsági énekekkel, valamint megzenésített versekkel bűvölték el. Az együttes zenei mottója, rövid hitvallása egy rövid mondatban adható meg: „Az összhang visszhangja az Összhangnak.”

A délutáni kézműves foglalkozásokkal is sinesített gyülekezeti nap végén mindenki megállapíthatta: A meg-

jelentek lelkében valóban jó visszhangja lett ennek az összhangnak.

Forrás: KanizsaHír 2012 – 05 – 29.

Somogy – Zalai sátor a Szélrózsán!

40 darab kukorissal, 250 adag rétes, megszámlálhatatlan mennyiségű zsíros és lekváros kenyér és még rengeteg minden, ami a Somogy-Zalai sátor sikerét hozta a Szélrózsán.

Egy lelkészgyűlésen vetődött fel a kérdés lelkészek körében, mi lenne, ha a Somogy-Zalai Evangélikus Egyházmegye lelkészei és gyülekezetei megmutatnák magát a Szélrózsa Országos Evangélikus Ifjúsági Találkozón. Mi lenne, ha létrehoznánk a találkozón belül egy kis szigetet, ahol egyszerre tudnak találkozni a Somogy-Zalából érkező fiatalok és egyszerre nyílik lehetőség megmutatni az ország fiataljainak azokat az értékeket, amelyek jellemzik a Somogy-Zalai evangélikusokat.

Az ötletből aztán szép lassan valóság lett. Szinte felsorolni is nehéz azt a sok kedvességet, amellyel lelkészek és gyülekezeti tagok elhalmozták ebben a sátorban a találkozóra érkező fiatalokat. Nagykanizsa és a környéki gyülekezetek, valamint Porrogszentkirály kukorissal ajándékozta meg a találkozó résztvevőit, amely egy különlegesen finom és puha kalács, amit a Somogy-Zalai fiatalok nagy lelkesedéssel osztottak a találkozó résztvevőinek. Gyékényesről hatalmas mennyiségű rétes érkezett, amely egy ottani család kedvessége, de a kaposvári asszonyok is sütöttek nagy meglepetésszerűen.

Két mézzel foglalkozó család Tabról és Somogyszilből, rengeteg kanál mézet kínált kóstoló gyanánt. Az ecsenyi levendula, vagy épp egy Somogy-Zalai család üvegekszerai pedig még színesebbé tették a sátor kínálatát.

Smidéliusz Zoltán esperes borkóstolója pedig az idősebb generációt is a sátorhoz csábította.

Volt tehát minden ebben a sátorban a találkozó alatt. Délelőtt Kamasz – klub Szigethy Szenteczki Katalin vezetésével. Volt néptánc Sikter János és felesége jóvoltából. Volt kirakodóvásár, népi játékok napja, valamint rétes kóstolás. Volt M.Is.K.A. akusztik koncert, éjszakába nyúló ifjúsági éneklés, valamint LéleKvár koncert. Volt hatalmas zsíros és lekváros kenyérkenés és evés! Volt sok öröm és még több összefogás. És volt valami, amit nagyon lehetett érezni! Szeretet! Szeretet, hogy adni akarunk önzetlenül, érdek nélkül, pusztán azért, mert szeretjük a fiatalokat!

Isten áldja a sátor minden segítőjét és a Szélrózsa találkozó ifjúságát. Folytatás pedig következik! Nagy tervünk, hogy a Somogy-Zalai sátor ifjúságát összehívjuk az ősszel egy hétfői találkozóra, valahol Somogy-Zalába!

Pongrácz Máté (ifjúsági lelkész)

Kaposvári fiatalok a Szélrózsa Evangélikus Ifjúsági Találkozón

Összesen 25 kaposvári fiatal vett részt rövidebb, vagy hosszabb ideig az idén 9. alkalommal megrendezésre kerülő Szélrózsa Országos Evangélikus Ifjúsági Találkozón! A találkozót nagy várakozás előzte meg, hisz több esetben is nemcsak résztvevőként, hanem előadóként, vagy épp szervezőként jelentek meg a kaposvári gyülekezet tagjai.

Elsőként a Barabbás – modern passiójáték előadására került sor a találkozón csütörtökön, ahol a kaposvári ifjúság népes közönség előtt adta elő Jézus Urunk szenvedéstörténetét, egy kicsit másképp, mint máskor. A darab szerzője és rendezője a kaposvári ifjúság egyik vezetője, Szemerei Eszter volt.

A Szélrózsán nagy sikerrel szerepelt a Kaposvári Gyülekezet zenekara is! A tavalay alakult együttes Hricó Iván és Szabonyi Ágnes vezetésével két helyen is fellépett Fonyódligeten. Először a kasszínpadon, majd éjszaka a Somogy-Zalai sátorban!

Áldás előtt, áldás után...

2012. szeptember 16-án ezzel a mottóval került megrendezésre az immáron hagyományos aratási hálaadó istentisztelet, gyülekezetépítő nappal egybekötve Tabon. E szép napfényes napon többen érkeztek Somogydöröcskéről, Lulláról, Somogygyesről, Torvajáról, Török-koppányról, Budapestről, de még számos olyan helyről, akik szívükön viselik a gyülekezeteik életét és vágytak arra, hogy együtt lehessenek.

Nagy öröm volt látni azoknak a találkozását, akik vagy egészségi állapotuk miatt vagy a távolság miatt nem tudnak egymással találkozni, ezen a napon pedig önfeledten voltak együtt.

A nap hálaadó istentisztelettel kezdődött, melyen hálát adtunk elsőként azokért a termésekért, amelyek a száraz nyár ellenére megtermettek – s mindezt a szépen feldíszített oltár is jelképezte. Sok ember volt, aki felajánlott mindenféle terményt (ezúton is hálásak vagyunk nekik), ezzel is szolgálva azt a célt, hogy az összegyűjtött terményeket az Evangélikus Hittudományi Egyetemnek ajánlja fel a gyülekezet.

Gyermekek és felnőttek együtt adtak hálát mindazért a jóért, ami az elmúlt évben történt velük. Szigethy Szilárd lelkész igehirdetésében elmondta, hogy bár sok rossz és Istentől eltántorító dolgok is történhetnek velünk hálát adni sose felejtünk el. Továbbá ezen az alkalmon kezdte meg Pongráczné Győri Boglárka – gyülekezet új hatodévese – hivatalosan is a gyakorlati évét.

Ebéd után 14.00-tól a Kaposvári Evangélikus Gyülekezet zenekara a LéleKvár együttes zenélt. A fiatal felnőttekből álló csapat minden egyes tagján érezni lehetett, hogy személyes bizonyoságot tesz az énekek által.

A nap zárásaként Hadady Zsombor számolt be afrikai útjáról. Egy missziói központban töltött el egy évet, ahol dolgozott és bekapcsolódott az ottani hitéletbe. Megszégyenítő őszinteséggel beszélt arról, ahogy az Istenre bízta a mindennapjait és nem szűnik meg folyamatosan hálát adni azért, ahogyan vezeti az ő életét.

Összességében, aki eljött mind testileg mind lelkileg töltekezhetett ezen a napon. Köszönjük a szervezőknek és mindazoknak, akik hozzájárultak a nap sikeres megvalósulásában.

Pongráczné Győri Boglárka

Mit lát a gyerek?

Egyszer egy jól gazdag apa úgy döntött, hogy elviszi vidékre 7 éves kislát azzal a céllal, hogy megmutassa neki, milyen szegény emberek is vannak, és hogy a gyermek meglássa a dolgok értékét, és felfogja azt, hogy milyen szerencsés családban él.

Egy egyszerű falusi család házában szálltak meg, ahol egy napot és egy éjszakát töltöttek. Amikor a vidéki út végén hazafelé tartottak, az apa megkérdezte fiát.

- Nos, mit gondolsz erről az útról?
- Nagyon jó volt apa!
- Láttad, hogy némelyek milyen szükségben és szegénységben élnek?
- Igen.
- És mit láttál meg mindebből?
- Azt, Apa, hogy nekünk egy kutyánk van, nekik négy. Nekünk egy medencénk van otthon, ők meg egy tó partján laknak. A mi kertünket lámpák árasztják el fényvel, az övékére pedig csillagok világítanak. A mi udvarunk a kerítésig tart, az övéké addig amíg a szem ellát. És végül láttam, hogy nekik van idejük beszélgetni egymással, és hogy boldog családként élnek. Te viszont, és Anyu egész nap dolgoztok, és alig látlak titeket. Az apa csak fogta a kormányt, vezetett csöndben, mire a kislát hozzátette:

- Köszönöm Apa, hogy megmutattad, hogy milyen gazdagok is lehetnénk.

**Seven Houses
Gospel Kórus**
in Balatonboglár

Szeretsz énekelni?
Egy új Közösségre vágysz?

Találkozzunk **keddenként**
18 órától Balatonbogláron
az **Evangélikus Templomban.**
(Hétház u. 17.)

Információ: +3620/8242-797 vagy
info.evangelikus@gmail.com

Seven Houses[®]
Gospel Kórus

Az első Gyülekezeti nap Kötcsén

„Ha az ÚR nem építi a házat, hiába fáradoznak az építők.” - a 127. zsoltár 1. versével hívogatta a kötcei gyülekezet a falu és a környék lakóit egy kötetlen együttlétre június 23-án, szombaton délutánra, az evangélikus templom udvarára. Első alkalommal, de reményesség szerint hagyományteremtő szándékkal került megrendezésre a Gyülekezeti nap, amelynek nem titkolt célja a gyülekezetet támogató adománygyűjtés volt.

Istenünk gazdag áldását folyamatosan érezhettük az egész alkalomra való készülés közben, és hálát adhattunk Urunknak azért is, hogy aznap – a nyárra oly jellemző hőség helyett – kellemes melegben élvezhettük a programokat a szabadban. 14 órakor Győri Veronika lelkész nő nyitó áhítata hangzott el, a meghívón is szereplő

Zsolt 127,1 alapján. Az áhítathoz kapcsolódóan ifjúsági énekeket tanulhattak a jelenlevők, református, katolikus és evangélikus testvérekből álló együttesünk segítségével. Rövid időn belül, a kezdeti bátortalanság után, már hangosan szállt az ének: „Nyisd meg a szívem, ó Jézus...”

Az áhítat után jótékonyági tombolahúzást tartottunk, amelyre a tombolatárgyakat a gyülekezet és a falvak lakói ajánlották fel nagyon szép számban. Az eladott tombolajegyekből származó bevétel képezte az egyik alapján az adománygyűjtésnek. Örömteli volt hallani és látni, hogyan tudtak kicsik és nagyok őszinte szívvel együtt tapsolni és nevetni azzal a Testvérünkkel, aki egy-egy nyereséget átvehetett.

A kezdő áhítat lelki tápláléka után testi táplálékot is kaphattak a jelenlevők, hiszen gyülekezetünk szorgalmas kuktái révén fogyaszthattuk el a szabadban, bográcsban készített ízletes hagyományos és csípős gulyáslevest. Mellé a finom házi pogácsákról és süteményekről asszonytestvéreink gondoskodtak.

A nap zárásaként, 17 órától a 'Korál-sziget' nevű együttes tartott koncertet a kötcei evangélikus templomban. Az együttes feldolgozta a hagyományos, énekeskönyvünkben megtalálható énekeket és adta elő más hangszerelésben, gitár, hegedű és ütőhangszer kísérettel.

A felnőtteknek szóló programokkal párhuzamosan a gyermekeket, fiatalokat külön foglalkozás várta a gyülekezet gazdasági épületének hűvös termében, ahol agyagozhattak, gyöngyöt fűzhetnek és egyéb kézműves dolgokat készíthettek.

E sorok írója hálás köszönettel tartozik minden Testvérnek, közülük is talán legfőképpen a kötcei és balatonszárszói presbitérium tagjainak, akik áldozatos, szorgos munkájukkal segítettek, hogy ez a csodálatos nap mind tárgyi, mind pedig lelki értelemben megvalósulhatott. Ehelyütt is szeretnénk megköszönni a gyülekezet vezetősége nevében mindenkinek, aki tárgyi vagy anyagi értelemben hozzájárult az első Kötcei Gyülekezeti Naphoz. „Isten áldja meg az adakozót és adományát egyaránt!”

Győri Veronika Ágnes

Kapernaum

A Somogy-Zalai Evangélikus
Egyházmege lapja

MEGJELENIK EGY ÉVBEN NÉGYSZER

Felelős kiadó: Smidéliusz Zoltán esperes

Felelős szerkesztő: Koczor György

Telefon: +36 20/824-3444

Email: gyorgy.koczor@lutheran.hu

A szerkesztőség címe:

8932 Zalaistvánd, Arany János tér 2.

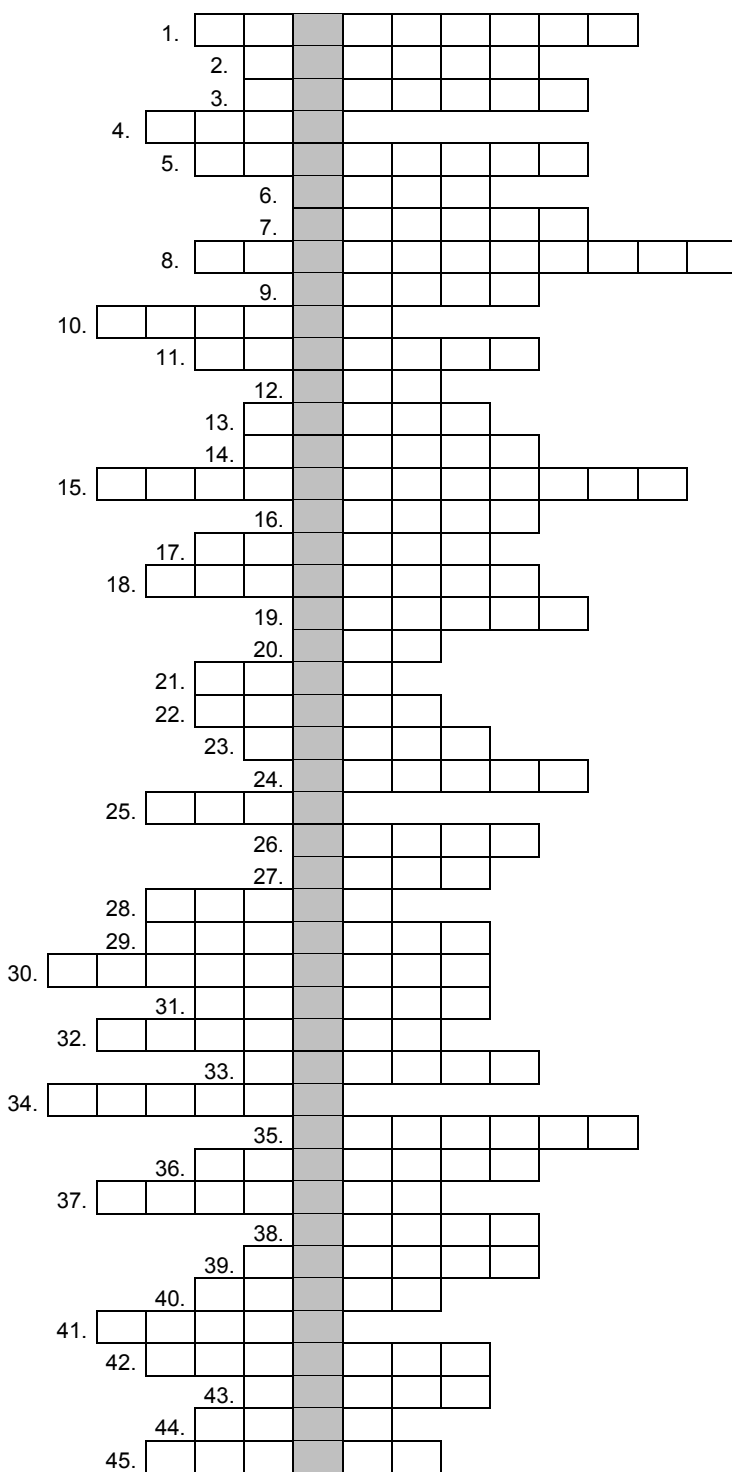
Készült az Asperján Nyomdában

Tördelés: Renzol Dekor Reklámstúdió
Zalaszentgrót

Rejtvény kicsiknek és nagyoknak Jó szórakozást!

Mindenkinek áldott, tartalmas tanévet kívánunk!

1. Magasan mutatja az időt
2. Mózes utódja
3. Egyik próféta
4. Irodalmi műfaj
5. A bűnbánat öltözéke
6. Jézus első csodájának városa
7. Terméséből olaj készül
8. Ide vágyik a hívő ember
9. Jézus szeretett tanítványa
10. Hívők közössége
11. Pénzgyűjtő doboz
12. Kórus
13. Nemes fém
14. Szent könyv
15. Gyakran
16. ... érc és pengő cimbalom
17. Német reformátor
18. Biblia-olvasó kalauz
19. Jézus ezen vonul be Jeruzsálembe
20. Szentlélek ajándéka
21. Az érzelem központja
22. Kibetűz
23. Ennyi tanítvány megy Emmausba
24. Néhány tanítvány foglalkozása
25. Prófétanő neve
26. Síráskor jelenik meg
27. Tűz martaléka lesz
28. A tékozló fiú ujjára ezt húzza az apa
29. Isten egyik neve
30. Az egyik szentségünk
31. Foglalkozása ács volt
32. Oltáron világít
33. Díszes ivó serleg
34. Ami kettéhasadt Jézus halálakor
35. Helytartó Jézus születésekor
36. Női név, jelentése Isten ajándéka
37. Egy tartomány neve volt Palesztinában
38. Egyik bibliai fizető eszköz
39. Izrael fő folyója
40. Aki kivezette a népet Egyiptomból
41. Háromszor is szólt ez a madár
42. „Én vagyok az út, az ..., és az élet”- mondta Jézus
43. Büntetése: hasán jár és port eszik
44. Könnyebben megy át a tű fokán, mint hogy a gazdag ember a mennyországba jutna
45. Zákeus rejtkehelye

**Kérjük beküldeni a Szerkesztőség címére
a fő sort és a meghatározás tárgyát 2012. október 31-ig!**

Hazatérés

országos evangelizáció

„Összegyűjtöm őket
a föld pereméről...”

Jeremiás 31,8

**Budapest, Deák téri
evangélikus templom**
2012. október 13.
szombat
10–16 óra

- 09:30** • **Hívogató a templom előtt**
– Evangélikus Központi Fúvóegyüttes Johann Gyula vezetésével
- 09:45** • **Éneklés**
- 10:00** • **Köszöntés, ima** – Szemerei János
- **Igehirdetés**
Hazatérés (Jer 31,7–9) – Orbán Attila
- **Tanúságtétel – Miért jöttünk Magyarországra?**
Firma és Laetitia nővérek a németországi Darmstadtól
Avi Snyder misszionárius (USA)
- 11:30** • **Szekciók, kerekasztal-beszélgetések**
Ne félj! – versek Isten kertjéből Badin Ádám és Burovincz Laura (cselló) előadásában (a gimnázium díszterme)
Az egyház megtérése – Dr. Garádi Péter (gyülekezeti terem)
A család megtérése – Dr. Sallai János családterapeuta (klub)
Hol a föld pereme? A templomkapuban? – Deák László (a gimnázium 12-es tanterme)
Hogyan beszélgethetek Istennel?
– Dr. Győri Józsefné Dr. Drenyovszky Irén (a templom sekrestyéje)
Zsidók Jézusért – Avi Snyder, Tár Kata (tornaterem)
Miért jöttünk Magyarországra? – Firma és Laetitia nővérek (udvarról nyíló klub)
A lelkipozíció kérdései – Bakay Beatrix (gyülekezeti kisterem)
Bibliakör – Orbán Attila (templom)
Bibliakör – Endreffy Géza (alagsori tornaterem)
- 12:45** • **Ebédszünet**
(az egyház szerény vendéglátást biztosít)
- 14:00** • **Tanúságtétel**
– Szemerédi Bernadett színművész (ének)
Az első és a második kopernikuszi fordulat
– Prof. Dr. Kellermayer Miklós sejtkutató
- 15:00** • **Igehirdetés**
Meghalt és feltámadott, elveszett és megtaláltatott
(Lk 15,32) – Ittész István
úrvacsora

Gyermekfoglalkozás lesz a Kisdeák Evangélikus Óvoda termeiben, a Gyermek- és Ifjúsági Osztály munkatársainak vezetésével. A 2–6 éveseknek a második emeleten, a 7–12 éveseknek az első emeleten. Az alkalomra mindenkit szeretettel vár a Magyarországi Evangélikus Egyház Missziói Bizottsága.